

комунікації в групі, а навпаки, вони повинні стати джерелом взаємозбагачення, приводом для широкого спілкування. Важливим є пошук лідера з позитивним мисленням та світоглядом, здатного об'єднати студентів для досягнення головної мети їх перебування в іншій країні – успішного навчання. Здоровий мікроклімат у групі – запорука формування не лише фахівця високої кваліфікації, а й впевненої у своїх силах і вміннях, психологічно стабільної особистості.

Дейнега І. І.

Національний педагогічний університет імені М. П. Драгоманова, Україна

ПРОБЛЕМА ВИХОВАННЯ МАЙБУТНІХ ФАХІВЦІВ-ІНОЗЕМЦІВ ІЗ ВИЩОЇ ОСВІТИ У ВНЗ УКРАЇНИ

Deinega I.I.

National Pedagogical Dragomanov University, Ukraine

EDUCATING PROSPECTIVE INTERNATIONAL PROFESSIONALS AT INSTITUTIONS OF HIGHER LEARNING IN UKRAINE

Проблема виховання майбутніх фахівців-іноземців із вищою освітою на сьогоднішній день набуває особливої актуальності. Метою суспільства стає духовне вдосконалення особистості, на що акцентовано увагу в державних нормативних документах та актах. Зокрема, Закон України «Про вищу освіту» передбачає створення таких умов навчання та виховання, які б забезпечували «можливість інтелектуального, морального, духовного, естетичного і фізичного розвитку особи, що сприяє формуванню знаючої, вмілої та вихованої особистості». Вищі навчальні заклади мають працювати на перспективу. Їх випускники-іноземці мають утверджувати загальнолюдські та національні морально-духовні цінності. Вони мають усвідомлювати, що наукові знання, найновіші виробничі технології мають сенс лише за умов, коли вони спиратимуться на високий рівень морально-духовної вихованості їх носіїв. Кожен фахівець повинен розуміти, завчасно передбачати, якою мірою нові наукові відкриття, технології будуть сприяти людському розвитку. Тому важливими напрямками ефективної діяльності вищих навчальних закладів є демократизація, гуманізація та гуманітаризація навчально-виховного процесу, органічне поєднання в ньому національного та загальнолюдського начал.

Сьогодні Україна проживає один із найсுவоріших періодів становлення та розвитку. Відбувається випробовування народу на стійкість, мужність, порядність. Саме в такі періоди загартовується сила і дух нації, викристалізуються її цінності, торується нелегкий шлях до суверенності. На жаль, людина не народжується з почуттям самоусвідомлення себе громадянином і патріотом власної держави. Вона повинна пройти складний шлях розвитку, набути досвіду, стати носієм ціннісних пріоритетів. На думку К. Ушинського, найбільшою вартістю людської душі є почуття національного, «в душі людини риса національності корениться глибше за всі інші».

Омелян Вишневський зазначає, що «в основі будь-якого народу міститься природна потреба у самозбереженні, самовдосконаленні, самоствердженні шляхом розбудови власної держави. Через це будь-яке виховання завжди має бути національним». Він наголошує, що «національне виховання – це участь дитини в духовному, культурному та господарському розвитку свого народу, в творенні культурних вартостей». Вчений вказує на певну двозначність терміну «національне» і пояснює його як:

- національне виховання тотожне поняттю українське виховання, воно впливає з основ держави та її розвитку; стосується усіх громадян, незалежно від їх етнічної належності, ставить до всіх однакові вимоги; піднімається над вузько-ідеологічним світоглядом;

Стрижнем національного виховання є патріотизм. Патріотизм – це моральний і політичний принцип, соціальне почуття, змістом якого є любов до батьківщини й готовність підкорити свої інтереси інтересам країни. Патріотизм – це гордість досягненнями й культурою своєї Батьківщини, бажання зберігати її характер і культурні особливості й ідентифікація себе з іншими членами нації, прагнення захищати інтереси Батьківщини і свого народу. Як наголошено в Національній доктрині розвитку освіти України, пріоритетним напрямком в її реалізації є формування особистості, яка усвідомлює свою приналежність до українського народу, сучасної європейської цивілізації; виховання людини демократичного світогляду, яка поважає громадянські права і свободи, традиції народів і культур світу, національний, релігійний, мовний вибір кожної людини.

Патріотичне виховання має суспільний характер. Його складовими є сім'я, формальні та неформальні об'єднання, громадські організації, засоби масової інформації тощо. Отже, ми можемо стверджувати, що однією з особливостей прояву патріотичного виховання є його складові. Процес патріотичного виховання нерозривно пов'язаний з навчальними закладами. Наша мета полягає у вихованні почуття патріотичності, національної гордості, розуміння власних дій і життєвої позиції, осягненні сенсу життя та визначення свого місця у суспільстві, сприянні активній позиції, прагненні до милосердя, доброти, поваги, спонуканні до самовиховання та самовдосконалення.

Отже, в умовах суспільних змін необхідно звернути ще більшу увагу на процес патріотичного виховання молоді –іноземних країн. Саме національно свідома, відповідальна за долю Батьківщини, вихована у дусі поваги до українських традицій особистість здатна бути конкурентоспроможною, досягти високого рівня культури та активного включення в динамічну систему функціонування сучасного суспільства.

**УДК 378 Ліліана Джиджора,
Жанна Баб'як**

Тернопільський національний технічний університет ім. Івана Пулюя, Україна

СИСТЕМНИЙ ПІДХІД У СОЦІАЛЬНІЙ АДАПТАЦІЇ СТУДЕНТІВ-ІНОЗЕМЦІВ

Liliana Dzhydzhora, Zhanna Babiak

Ternopil Ivan Puluj National Technical University, Ukraine

SYSTEM APPROACH IN SOCIAL ADAPTATION OF INTERNATIONAL STUDENTS

The development of social, intercultural and economic contacts in modern world results in increasing interest of young people to get higher education in other countries. Academic progress of international students, their professional qualification greatly depends on their social adaptation in the host country.

Adaptation is a multiple factor process of the international student personal development and socialization at the university educational environment. As the process of personality interaction with new social-cultural environment is rather complicated, international students are forced to overcome different social, psychological and language barriers as well as to master new types of activity and behavior because of certain ethnic and psychological peculiarities. Such adaptation process takes place in both educational and extracurricular activities creating language and social-cultural competence.

The whole adaptation process consists of eight aspects: social adaptation, psychological adaptation, intercultural adaptation, intercultural interaction, social-psychological support in education process, language adaptation and scientific-methodical assistance.